

Nr 408.

Herrar **Strindlund** och **Persson** i Trången, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition, nr 56, angående utförselbevis
för råg och vete.*

Uti proposition nr 56 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit, att den, som under i propositionen närmare angivna förhållanden utför omalen råg eller omalet vete, skall av vederbörande tullmyndighet erhålla bevis om utförseln samt vara berättigad att inom sex månader från det angivningen till utförsel ägt rum mot bevisets återställande antingen utan tullavgifts erläggande införa omalen eller malen råg eller omalet eller malet vete till så stor myckenhet, att den tull, som enligt tulltaxan skolat därå belöpa, är lika med det i utförselbeviset angivna tullbeloppet eller, i den mån för varor, som nu sagts, inom förenämnda tid av sex månader influtna tullavgifter därtill lämna tillgång, hos generaltullstyrelsen utbekomma sagda belopp med avdrag av två procent.

Kungl. Maj:t har inskränkt sitt förslag angående utförselbevis till att omfatta endast vete och råg, under det att de s. k. spannmålsmarknadssakkunniga ansågo, att därest utförselbevis infördes för vete och råg, liknande anordning borde tillämpas jämväl i fråga om korn. Lantbruksstyrelsen uttalade också i sitt yttrande över de sakkunnigas förslag, att utförselbevis för korn vore en konsekvens av liknande bevis för brödsäd. Hushållningssällskapens ombud, som vid upprepade tillfällen avgivit förslag om utförselbevis, hava likaledes ständigt utgått ifrån, att utförselbevisen skulle omfatta även korn.

Av Sveriges officiella statistik framgår, att under femårsperioden 1916—1920 i landet skördades 242,375 ton vete, 505,854 ton råg och 263,507 ton korn. Av dessa siffror framgår, att kornodlingen ingalunda är o betydande, och detta understrykes ännu mera av det förhållandet, att i de nordligaste länen kornet nära nog är det enda odlade sädeslaget. Härav följer, att i prisbildningen på korn för jordbrukarna i de nordligaste länen har — i den mån förhållandena i övrigt äro jämförliga — samma betydelse som prisbildningen på vete och råg för jordbrukarna i mellersta och södra Sverige.

Även i vissa andra delar av landet spelar kornodlingen en betydande roll, såsom t. ex. på Gottland. Då emellertid utredning saknas, angående den inverkan utförselbevis jämväl för korn skulle kunna hava i avseende å kornodlingens och brödsädesodlingens inbördes relation i de trakter, där såväl vete som råg kunna odlas, så framt avsättnings- och prisförhållanden äro tillfredsställande, torde det vara lämpligt att inskränka tillämpningen av utförselbevis för korn till att endast gälla de norrländska länen.

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 4 saml. 88 häft. (Nr 408—409.)

Med stöd av det anförda få vi alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningen om utförselbevis för omalen råg och omalet vete, måtte för Norrbottens, Västerbottens, Väster-norrlands, Jämtlands och Gäyleborgs läns vidkommande utvidgas till att jämväl omfatta korn.

Stockholm den 12 mars 1924.

Gerh. Strindlund.

P. Persson,
Trången.
